

Flaquer, elegit president d'UM

Miquel Àngel Flaquer va estar elegit president d'Unió Mallorquina en el congrés extraordinari celebrat el passat 11 de juliol.

El congrés extraordinari d'Unió Mallorquina ha elegit Miquel Àngel Flaquer nou president del partit.

Un any i mig després de l'últim congrés ordinari (desembre de 2007), UM va fer front, l'11 juliol passat, al congrés extraordinari convocat un mes i mig abans pel consell polític –màxim òrgan de govern intern entre congressos– del partit. Tot i que aleshores l'executiva i el consell aprovaren que Miquel Àngel Flaquer fos el nou president, es mantingué la convocatòria de l'assemblea

extraordinària per dotar d'una major força política el nou president. Aleshores tot indicava que així Flaquer obtindria un suport gairebé total.

Els nadalistes. Però no tot anà com es preveia. Durant les setmanes transcorregudes entre la convocatòria i la celebració del congrés sovintejaren les reunions dels diversos grups per tal de sumar esforços i que no hi hagués cap divisió. Es volia evitar mantenir la imatge que s'havia transmès durant l'any anterior d'una guerra interna contínua entre les famílies enfrontades en el si del partit. A poc a poc es va anar fent visible la comoditat que Munar sentia amb el nou president, la qual cosa no era de gust del grup de Miquel Nadal. Cal recordar que l'ex-presidenta i l'ex-president Nadal

estan durament enfrontats. L'allunyament entre ambdós prové de com es gestà la candidatura de Nadal a la presidència d'UM el 2007. Aleshores la idea que tenia tant Munar com d'altres dirigents era que tota la vella guàrdia es retirés i que gent jove assumís la direcció i, sobretot, que hi hagués un nou president que representés la renovació. El batlle d'Alcúdia, Miquel Ferrer, anuncià la seva candidatura, a la qual Munar donà suport en principi. Però llavors Nadal també digué que aspirava a ser president. El pacte de facto quedava romput. Per evitar un enfrontament al congrés, es negocià una executiva de consens, en la qual hi hauria presència de tots els grups, amb Nadal de president i Ferrer de secretari general. El resultat tanmateix no va satisfer Munar. Poc després

d'aquell congrés, entorns polítics de l'ex-presidenta asseguraren a aquest setmanari que Nadal "no durarà ni un any". Un any sí que el durà. Però no gaire més: només divuit mesos ha estat al capdavant del partit.

Aquell enfrontament larvat es va anar intensificant al llarg de l'any i mig següent. L'esclat de la tensió es produí durant la tardor passada, quan dos homes de confiança de Munar –Francesc Buils i Damià Nicolau, tots dos ara a la nova executiva– foren destituïts. Buils era el conseller de Turisme i es va veure obligat a dimitir. El substituï Nadal. En un posterior consell polític la tensió fou tanta que Nadal digué directament a Munar: "Si vols dirigir tu el partit, puja aquí", amb referència a la taula presidencial que ocupava ell. A partir d'aquell moment, la guerra entre els dos fou a mort política.

Amb la convocatòria del congrés extraordinari es palesà que Nadal havia perdut bona part dels seus suports interns. Mentrestant, destacats munaristes tornaven a tenir influència. Les negociacions per formar la nova executiva no agradaren l'ex-president, que, al final, decidí que tots els seus fidels s'autoexclouessin tant de l'executiva com, també, del consell polític. Miquel Àngel Flaqué féu tot el possible perquè no s'arribés al

congrés amb aquest flanc obert, però no assolí l'objectiu. El dia 11 de juliol els fidels a Nadal –a més d'algun altre crític per motius diversos– decidiren votar en blanc la candidatura de Flaquer. El resultat fou que el president va ser elegit amb un 27 % de vots en blanc i un 73 % a favor. El 2007 Nadal havia estat elegit amb el 75 % a favor, i Maria Antònia Munar, sempre –entre 1992 i 2003– amb més del 80 %.

Flaquer. El nou president electe, que és home que sol parlar clar, féu un discurs ple de referències a la guerra interna que havia patit el partit. "Tota la família d'Unió Mallorquina, en major o menor grau, ha sofert la inestabilitat interna. Ha estat una etapa dura, i tots tenim clar que la nostra gent vol ara que torni l'estabilitat i la calma." Tot seguit féu una referència que molts interpretaren com una crítica directa a Nadal: "Ningú, repeteixo, ningú té dret a utilitzar el partit com un instrument personal" ni a "jugar amb les sigles en benefici propi. (...) UM no és patrimoni de ningú, sinó tot al contrari, és la suma i l'esforç conjunt de tot els qui la formem, de moltes persones amb el cor de les quals no es pot jugar. No tenim dret a dilapidar la feina i l'esforç de tanta gent durant tants d'anys." A pesar que Flaquer,

amb posterioritat, afirmà que "no estava pensant en ningú en concret" quan deia aquestes paraules, la veritat és que tothom, fins i tot militants del propi partit, interpretaren que anaven dirigides cap a Nadal i el seu sector.

Precisament la incògnita sobre què passarà amb Nadal i la potent agrupació de Palma –vegeu el requadre– és allò que planteja més interrogants de futur. Amb tots els nadalistes apartats de la direcció i del consell polític ningú no encerta a imaginar quina serà l'estratègia que seguirà el corrent que ara es pot qualificar de crític cap a la nova oficialitat. Tot i això, Flaquer insisteix que "a partir d'ara" el que toca és "posar-nos tots a la feina, a partir d'ara mateix s'ha d'haver acabat parlar de famílies i grups dins del nostre partit. La fragmentació interna ens fa molt, molt, molt de mal. Les divisions han estat la nostra perdició (durant el darrer any i mig) i el que toca ara és posar-nos tots a remar en la mateixa direcció" amb l'objectiu d'anar a les eleccions locals i autonòmiques de 2011 amb "les màximes garanties d'obtenir una alta rendibilitat electoral."

Flaquer ha estat l'home de màxim consens que ha trobat UM per sortir de la crisi en què s'ha vist immersa durant els darrers temps. Ell va ocupar la cartera d'Economia al Consell de Mallorca durant l'anterior mandat i sota la presidència de Munar. És un home que es considera a si mateix "de centredreta" i que, sobretot, troba que "els pactes cal complir-los" i, en aquest sentit, al Consell de Mallorca, on és actualment portaveu del seu partit, ha tingut algunes actuacions importants adreçades a llimar les diferències amb els socis de govern –PSOE i Bloc– per tal d'evitar crisis internes. Tot i així, no es talla a l'hora de parlar clar i críticament de la gestió que fa la presidenta de la institució, la socialista Francina Armengol. Els dirigents de la resta del partit valoren sobretot que sol "parlar clar" i el seu "sentit institucional". Amb ell com a president d'UM, tant el PSOE com el Bloc confien que s'hagin acabat els temps convulsos que marcaren la presidència de Nadal.

Miquel Payeras

Mirant a Palma

Palma esdevé una peça clau per al futur d'UM. El fet que el grup de Miquel Nadal s'hagi autoexclòs tant de l'executiva com del consell polític planteja la incògnita de què passarà. Hi haurà enfrontament a l'hora d'elegir la nova direcció palmesana ara encapçalada per Nadal? Cal recordar que a l'elecció de compromissaris per al congrés, els crítics a Nadal i del grup de Maria Antònia Munar presentaren batalla contra Nadal perquè no s'endugués tots els delegats. Obtingueren un 35 % dels vots, mentre que Nadal s'endua la resta. Si s'extrapola a una lluita interna per obtenir el control de la important agrupació –la de més pes d'UM–, Nadal podria guanyar, però les conseqüències d'una batalla d'aquestes característiques són a hora d'ara inimaginables. Perquè l'enfrontament que no es va produir al congrés podria acabar per ser realitat a Palma. I cal entendre que la capital és bàsica per a UM.

A les eleccions autonòmiques de 2007 el partit liderat aleshores per Munar assolí uns 28.000 vots al parlament per Mallorca. Una xifra que quedava més de 3.700 vots per sota de la que havia aconseguit quatre anys abans. La davallada no es va produir per tot. A Palma, per exemple, el partit sumà 1.000 vots autonòmics més que no el 2003. Sense aquest increment a la capital, UM hauria perdut un diputat, s'hauria quedat amb dos i l'escó –a causa de la llei d'Hondt– se l'hauria quedat el PP: majoria absoluta. Així d'important és Palma per al futur d'UM. I Palma és feu de Nadal.